

מוֹטִיב

על שם ליאורה דיין

ירחון בנושא שירה וספרות עברית

רביב ורטש

רוּחַ הַקֶּדֶשׁ נְשָׁבָה בִּי

נובמבר 2021, כסלו ה'תשפ"ה

82 גיליון

גיליון
מיוחד

הגיליון מתחיל...

גיליון 82 של **ירחון השירה והספרות מוטיב** בנושא "רוח הקודש נשבה בי" הוא גיליון מיוחד המוקדש כולו לזכרו של המשורר רביב ורטש שהלך לעולמו במפתיע בשבוע האחרון.

רביב הוציא לאור את ספר הביכורים שלו רק לפני מספר חודשים ושירו "התעוררות" פורסם בגיליון 71 של הירחון בנושא "ניצחון".

בגיליון זה תמצאו עשרה שירים מספרו "אות היא לעולם".

אנו עצובים וכואבים מלכתו של רביב ואנו מבקשים לכבד את זכרו ויצירתו באמצעות גיליון זה.

בהוקרה ובכבוד רב,

אלירן דיין, יאיר בן-חור, רובי גורדון ועמליה ויניק

ירחון "מוטיב" הוא כתב עת מקוון לעת עתה המתפרסם אחת לחודש.

כל גיליון יעסוק בנושא שהמערכת תבחר, ויפורסמו בו עשר יצירות.

העבודה בירחון מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות,

לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בירחון,

ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי-פרסום יצירתו בירחון.

ליאורה דיין ז"ל הייתה אוהבת אדם. אהבתה הגדולה ביותר הייתה למילה הכתובה ולקריאת ספרות ושירה, ואותם קראה עד סוף ימיה.

ירחון "מוטיב" נוסד לזכרה ונושא את שמה.

פֿתַחֹן פֿה

מי שָׁם פֿה לְאָדָם?

אוּ מִי יִשׁוּם לְאָדָמָה?

וְהֵם כִּהְבֵּל דָּמָה

גַּם זֹו שִׁפְתָּחָה פִּיהָ

וְחֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה.

הָאָדָם הָאִשָּׁה הָאָדָמָה וְהָאֶתוֹן

כָּלֶם הוֹלְכִים דֶּרֶךְ עַקְלָתוֹן

אֵינָם מְבִינִים כִּי הֵם

כְּלִי מִשְׁחָק בְּמִגְרֵשׁ שְׁלִי

כִּי אֲנִי שׁוֹמֵעַ

וּמְכִיר עַל פֿה,

אֶךְ רוֹצֵה

תְּפִלַּת כָּל פֿה.

תכתב אותי

תכתב בהסתר, בהעלם, כחידה,
כן, כן, נהפך אותך לאגדה.

לכל אלה אל תשיב מלה,
שלא יחזרו,
לא בתשובה,
לא בשאלה.

תכתב במלים גבוהות מאדירות טהורות
כך הם אומרים
ואחר לא מבינים שום מלה.

תכתב על רעיונות נשגבים אידאליים כאלו
דברים מפעם
ואגב הכתירו אותך כך כנביא הזעם.

תכתב לקהלים רחבים

תפתח

בנו תגע...

ברור תקושש עוד קולות למפלגה.

תכתב על הטבע הבלבוב פריחת הנצן
אל דאגה כבר נהפך אותך לליצן.

תכתב בתבנית במצולל

במדרג

בטור

בפסוק

רק תשתדל מולם להסתיר את הפהוק.

משחקה, מלים

על פלגי מים כאיל עורג
ברצונך אותי פורם ואורג
לכן שבעתים יקם כל הורג.

צופה ומביט באותו הקלע
כנמשך לאתר על נקלה
כעד לארוע שאליו נקלע
רואה כי עדין טרם נקלא.

מבין שאת השעור יש לקבל
קבל עם ועדה מולם קובל
סבור שאותי קצת כובל
כאסירי עני וברזל.

את כרמי שלי כן נוטר
טינה מזמן כבר לא נוטר
אחרי שהבנתי
בסוף אותי אמה עוטר.

עתידי

כמשה הכותב בְּדַמְעָה
אֶת מוֹתוֹ
כּוֹתֵב אֲנִי
אֶת חַיֵּי
וְהַמְּכַתֵּב
מִכְתָּב אֱלֹקִים הוּא
חֲרוֹת עַל הַלּוּחֹת
וְשִׁבְרֵי לּוּחֹת
וּמִבְקֵשׁ אִם אֶפְשֶׁר
כִּי עֲתִידִי וְחֲרוֹתִי
יִלּוּ רַק בְּמַעַט דָּמָעָה
כִּי מִנֶּגֶד אֲרָאָה אֶת הָאָרֶץ
וְשָׁמָּה עוֹד אָבוֹא
שְׁלֵא כְּמֹשֶׁה.

פרץ

מה פרצת עליך פרץ
יצירה
כיוצר האדם
בצלמו ובתבניתו
אך ללא רוח
ובשר ודם.

כנשכה בק רוח
פְרָצִים
ועד שהגעת
למקומו
הלך הרוח
ועל סביבותיו
שב הרוח.

ולאחר שהדבר הזה עשית
הכל על מקומו
בא בשלום.

תכלית

נים ולא נים
ניע וגם זיע
כמה עוד אמשך
לרוץ ולהזיע
לספק את המענה
לרצות את הפונה
אולי כבר תענה
ברעך אל תענה.

החיים כמעגל
בונים לנו מגדל
העשיר לצד הדל
במה אתה נבדל?
בסוף גותר הבדל.

כי מקרה בני האדם
מקרה אחד להם
ומותר האדם?
ומתר גם לנגע
פי זה כל האדם.

טיוטה

ולפעמים דוקא טיוטה שזרקת לפח
ניגעת לאנשים
בקצוות החשופים.

המבול
בתייהם
כעצם היום.

כי כל אדם עולם ומלואו
וכשם שפרצופיהם שונים
קך דעותיהם שונות
אך מלותיהם דומות.

ואלו לא אותם העולמות
ואלו כן אותן תבות
של אותיות
ומלים
שנוגעות בחיים
שנצלו עכורם
מטיוטת
תבות נח
האישיות שלהם.

ואתה בוקה מושתהה
הרי את לא נתפסת
כמנקה בטוחה
אפלו בעיני עצמך היית בדיחה
נקתבת כאוטומט, בשניה
כלא היית ראינה
אפלו לשוף את הדף.

ולפעמים דוקא איתן המלים
מקבלות משמעויות והקשרים
שעליהם לא חשבת
מעולם של אחרים
שלא הכרת
לא הבנת כמה אותה טיוטה
עבורם כקורש הצלה,
להאחז בתוך ההטלה
של שטפון

מקום

אין לך אדם שאין לו שעה
ואין לך דבר שאין לו מקום.

כי באותה השעה
כל מקום
שנתן עיניו
מיד נשרף
קשרף.

ובמקום שהוא כבר עומד
אתה טרם צועד.

ומה המקום
ומה במקום
ואיך זה בא
משום מקום

אם רק היית מפנה מקום
היית מבחין
כי הוא בכל מקום.

כעדות
שעליה אתה יכול להעיד
רק אם היית
באותה השעה
ובאותו המקום.

ואתה שואל
במה אָכְרָךְ?
אני כבר לא אכָרְךְ.

עדין אותי אתה מנסה?
אתה יודע כמה אני מכסה?

נסיון

סוף חבוש לראשי
כמשה
וכיונה
אעופה, אשכנה.
נא הושע נא
כתפלת חנה
חותר ושוחה עד לחוף
במים שאין להם סוף.

עולה ליבשה
מתאבק
ונאָבֵק
גשחק
עד דק
שוכח פך קטן
לא את זה ששמנו נתן
נוקע הנפֵשׁ
נוקע הירך
רץ להתברך.

סימנים

סימנים שמסרת לי אז, אותו לילה
הם נר לרגלי כל חיי
מאירים לי הדרך
כצפנת פענח
בנפתולי החיים
לפתרון חידת מרכבותם.

הם הולכים לפני
שקועים עמק בפסיעותי
במשעולי הדרך
בעקר בצמתי אין כניסה.

מהבהבים הם אלי
כמגדלור מוסרי
של לילות חשוכים
שם בין יאוש לתקווה.

את החסד אשר עשית עמדי
לעולם לך לא אשכח.
באותו לילה רק עבדתי
לבבתיני
אחותי
כלה.

למדיני חסדך
סוד הוד דרךך
כי בם חייתיני ממש.

בדמיון חיי
גם דורות עתידים
מקומך יפקד
בעובדי דרך אפרתה.

ובעתיד שיבוא בדרך רחל יעלו
שם תזכרת תהיי בסמטה
רחובות עוד תראי יקראו אז בשמך
כך גם מסלות בלבכם.

מייסד ועורך: אליהו דיין
עורכים: יאיר בן־חור, רובי גורדון, עמליה ויניק
איור: רונת פינקורכהן. כריכת הספר "אות היא לעולם" מאת רביב ורטש

<http://motiv-magazine.co.il>

<http://facebook.com/motiv.magazine>

<http://bit.ly/motiv-youtube>

<http://instagram.com/motiv.magazine>

http://twitter.com/motiv_magazine

info@motiv-magazine.co.il

054-337-1373

[http://he.wikipedia.org/wiki/מוטיב \(כתב עת\)](http://he.wikipedia.org/wiki/מוטיב_(כתב_עת))

הורידו את יישומון מוטיב חינם
בכל חנויות באפליקציות

